

Retningslinjer vedrørende metoder til beregning af markedsandele til rapportering

1. Indledning

- 1.1. I henhold til artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ("EIOPA-forordningen")¹, udsteder EIOPA retningslinjer for beregningen af markedsandele til begrænset regelmæssig rapportering, som fastsat i artikel 35, stk. 11, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF ("Solvens II-direktivet")².
- 1.2. Disse retningslinjer har til formål at anføre de metoder, der skal anvendes til beregning af de markedsandele, der henvises til i artikel 35, stk. 6 og 7, samt artikel 254 i Solvens II-direktivet.
- 1.3. Retningslinjerne definerer de markedsandele, svarende til 100 % af markederne, som hver enkelt national kompetent myndighed fører tilsyn med i henhold til Solvens II-direktivet.
- 1.4. I beregningen af markedsandelen lægges der vægt på forsikringskategori, dvs. livs- og skadesforsikring, frem for på hvilken tilladelse, selskaberne har, dvs. tilladelse til at udøve livsforsikrings- eller skadesforsikringsvirksomhed.
- 1.5. Der blev taget højde for den specifikke situation for selskaber, der tegner flere forsikringsklasser, samt for genforsikringsmarkedet, på grund af den potentielle kompleksitet i risikoprofilen. EIOPA er af den opfattelse, at denne situation bør løses under hensyntagen til de kriterier, der er defineret i artikel 35, stk. 8, i Solvens II-direktivet.
- 1.6. I medlemsstater, hvor der er en stor grad af genforsikringsvirksomhed, vil medtagelsen af sådan virksomhed i markedsandelen kunne føre til andre undtagelser, end hvis der fastlægges fire forskellige markedsandele; to for direkte virksomhed (livs- og skadesforsikringsvirksomhed) og to for genforsikring (livsgenforsikrings- og skadesgenforsikringsvirksomhed). Eftersom nationale kompetente myndigheder skal anvende artikel 35, stk. 8, i Solvens II-direktivet, er det imidlertid mere sandsynligt, at der vil opstå flere situationer med selskaber, der vil skulle rapportere som følge af den forvriddning, som medtagelsen af genforsikringsvirksomhed i markedsandelene vil medføre.
- 1.7. Den virksomhed, som forsikrings- og genforsikrings-selskaber udøver gennem deres filialer (i og uden for EØS), og deres frihed til at levere tjenesteydelser, bør tillægges vægt i forbindelse med beregningen af de relevante markedsandele i det land, hvor selskabet er beliggende.
- 1.8. Undtagede forsikrings- og genforsikrings-selskaber bør være opmærksomme på, at de i fremtiden kan være nødt til at rapportere som følge af ændringer i de årligt genbereggede markedsandele, også selv om størrelsen af deres virksomhed er uændret.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF, (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

1.9. Disse retningslinjer er rettet mod de nationale kompetente myndigheder i henhold til Solvens II-direktivet.

1.10. Retningslinjerne finder anvendelse fra den 1. januar 2016.

1.11. Begreber, der ikke er defineret i disse retningslinjer, har den betydning, der fremgår af de retsakter, der henvises til i indledningen.

Retningslinje 1 – Markedets omfang

1.12. De nationale kompetente myndigheder bør sikre, at markedsandelen:

- a) omfatter forsikringsvirksomhed, som er tegnet af alle forsikrings- og genforsikringsselskaber, der er etableret i henhold til artikel 2 i Solvens II-direktivet;
- b) ikke omfatter forsikringsvirksomhed, som er tegnet af forsikrings- og genforsikringsselskaber, som opfylder kriterierne i artikel 4 i Solvens II-direktivet.

Retningslinje 2 – Beregning af livsforsikringsmarkedet

1.13. De nationale kompetente myndigheder bør sikre, at livs- og skadesforsikringsmarkedet fastlægges årligt ved sammenlægning af bruttoværdien for forsikringsmæssige hensættelser vedrørende livsforsikringsvirksomhed, herunder forsikringsmæssige hensættelser for pristalsregulerede forsikringer og forsikringer, der er tilknyttet investeringsfonde, for de relevante forsikrings- og genforsikringsselskaber, som er anført i retningslinje 1.

Retningslinje 3 – Beregning af skadesforsikringsmarkedet

1.14. De nationale kompetente myndigheder bør sikre, at skadesforsikrings- og genforsikringsmarkedet fastlægges årligt ved sammenlægning af bruttoværdien af de tegnede skadesforsikringspræmier, for de relevante forsikrings- og genforsikringsselskaber, som er anført i retningslinje 1.

Retningslinje 4 – Medtagelse af forsikringsvirksomhed i forsikrings- og genforsikringsselskaber med et regnskabsår, der afviger fra ultimo kalenderåret i markedet

1.15. De nationale kompetente myndigheder bør i tilfælde, hvor et forsikrings- eller genforsikringsselskab har et regnskabsår, der afviger fra kalenderåret, sikre, at der tages højde for de seneste årlige oplysninger i beregningen af skadesforsikrings- eller livsforsikringsmarkedet.

Retningslinje 5 – Behandling af forsikrings- og genforsikringselskaber, der udøver både livsforsikrings- og skadesforsikringsforpligtelser

1.16. De nationale kompetente myndigheder bør sikre, at et forsikrings- eller genforsikringselskab, der udøver virksomhed på både skadesforsikrings- og livsforsikringsmarkedet, ikke er undtaget, hvis deres virksomhed ligger over 20 %-tærskelværdien i en af markedsandelene.

Retningslinje 6 – Oplysninger, som kan anvendes til at fastlægge markedet

1.17. De nationale kompetente myndigheder bør i videst mulige udstrækning tage højde for de seneste årlige oplysninger, som er tilgængelige under den tidligere solvensordning, for at anvende retningslinje 1 til 5 vedrørende første og andet år af Solvens II-direktivets anvendelse.

1.18. De nationale kompetente myndigheder bør tage højde for de oplysninger, der er angivet i skabelonerne for årlige kvantitative rapporteringer S.05.01 og S.12.01 som fastsat i Implementing Technical Standard on Supervisory Reporting³ i det tredje og de efterfølgende år efter Solvens II-direktivets anvendelse.

Retningslinje 7 – Information til selskaber

1.19. De nationale kompetente myndigheder bør inden for en rimelig tidsramme informere forsikrings- eller genforsikringselskaber om, at de har fået meddelt en undtagelse fra den kvartalsvise rapportering eller den årlige rapportering for hvert element.

Retningslinje 8 – Information til selskaber, som er del af en koncern

1.20. De nationale kompetente myndigheder bør informere de forsikrings- eller genforsikringselskaber, som er del af en koncern, om processen, herunder om tidsrammen, for over for tilsynsmyndigheden at godtgøre, at den kvartalsvise rapportering eller den årlige rapportering for hvert element er utilstrækkelig som følge af arten, omfanget og kompleksiteten af de risici, der er tilknyttet til koncernens forsikringsvirksomhed, og under hensyntagen til målet om finansiel stabilitet.

Retningslinje 9 – Høring af den koncerntilsynsførende

1.21. Når anmodningen om en undtagelse for forsikrings- eller genforsikringselskaber, som indgår i en koncern, vurderes, bør de nationale kompetente myndigheder tage den koncerntilsynsførendes holdning i betragtning.

³ Høringsdokumentet for indsendelse af ITS-oplysninger, herunder skabeloner, kan ses her: [https://eiopa.europa.eu/Pages/Consultations/Public-consultation-on-the-Set-2-of-the-Solvency-II-Implementing-Technical-Standards-\(ITS\)-and-Guidelines.aspx](https://eiopa.europa.eu/Pages/Consultations/Public-consultation-on-the-Set-2-of-the-Solvency-II-Implementing-Technical-Standards-(ITS)-and-Guidelines.aspx)

Overholdelse og indberetningsregler

- 1.22. Dette dokument indeholder retningslinjer udstedt i henhold til artikel 16 i EIOPA-forordningen. I overensstemmelse med EIOPA-forordningens artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder og finansielle institutioner sig på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger bedst muligt.
- 1.23. Kompetente myndigheder, der efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, indarbejder dem i deres lov- eller tilsynsrammer på passende vis.
- 1.24. Kompetente myndigheder underretter EIOPA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, og de angiver deres begrundelse for eventuelt manglende efterlevelse, senest to måneder efter udstedelsen af de oversatte versioner.
- 1.25. Hvis de kompetente myndigheder ikke har svaret inden denne dato, anses de for ikke at efterleve indberetningen og vil blive indberettet i overensstemmelse hermed.

Afsluttende bestemmelser om revision

- 1.26. Disse retningslinjer revideres af EIOPA.